

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 136/2538

วัดโพธิ์ไทร โจทก์ นายเรืองศิลป์ ศรีหาตา กับพวก ผู้ร้อง นายมนลาหรือมลา พลกล้า จำเลย นายเรืองศิลป์ ศรีหาตา ที่ 1 กับพวกรวม 5 คน ผู้ร้อง ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 142, ป.วิ.พ. มาตรา 249, ป.พ.พ. มาตรา 1375

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า ผู้ร้องทั้งห้าฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ฎีกา ของผู้ร้องเป็นฎีกาในข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืน ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้ยกคำร้อง จึงต้องห้ามฎีกาใน ข้อเท็จจริงส่วนที่ผู้ ร้องฎีกาว่าโจทก์ฟ้องขับไล่จำเลยและบริวารเกินระยะเวลาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1375กำหนดไว้ และศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ (ที่ถูกต้องเป็นศาลอุทธรณ์ภาค 1) พิพากษาเกินคำขอของโจทก์ เป็นเรื่องที่จะต้องว่ากล่าวในคดีเดิมซึ่งคดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้ว คดีมี ประเด็นเพียงว่าผู้ร้องเป็นบริวารของจำเลยหรือไม่ ปัญหาดังกล่าวจึงไม่เกี่ยวกับประเด็นในคดีนี้ และเป็นข้อที่มีได้ว่ากล่าวกันมาในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ จึงต้องห้ามฎีกาในปัญหา ดังกล่าว ไม่รับฎีกา คืบค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาทั้งหมด ผู้ร้องทั้งห้าเห็นว่า ฎีกาที่ว่า ศาลจะถือเอาผลของ คำพิพากษาที่ถึงที่สุดมาใช้บังคับกับผู้ร้องทั้งห้าซึ่งเป็นบุคคลภายนอกได้หรือไม่ และโจทก์ฟ้อง ขับไล่จำเลยและบริวารเกินระยะเวลาตามที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1375กำหนดไว้ เป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน โปรดมีคำสั่ง รับฎีกาของผู้ร้องทั้งห้าด้วย หมายเหตุ โจทก์ยังไม่ได้รับสำเนาคำร้อง กรณีเป็นชั้นขอแสดงอำนาจ พิเศษ คดีสืบเนื่องมาจากศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน ตามศาลชั้นต้นให้เพิกถอน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก)เลขที่ 1505 ตำบลคุ้มเก่า อำเภอเขาวงจังหวัดกาฬสินธุ์ และให้ขับไล่จำเลยและบริวารพร้อมทั้งให้จำเลยรื้อรื้อลดหนามและยุงข้าว 2 หลังออกไปจากที่ พินา คดีถึงที่สุด ต่อมาจำเลยมิได้ปฏิบัติตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งให้เจ้าพนักงาน บังคับคดีดำเนินการบังคับคดีแก่จำเลยและบริวาร ผู้ร้องทั้งห้ายื่นคำร้องว่า ผู้ร้องทั้งห้าอาศัยในที่ พินาในฐานะเจ้าของ ผู้ร้องทั้งห้ามิใช่บริวารของจำเลย ศาลชั้นต้นไต่สวนแล้วมีคำสั่งให้ยกคำร้อง ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน ผู้ร้องทั้งห้าฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกา ดังกล่าว(ถ้อยคำสำนวน อันดับ 2) ผู้ร้องทั้งห้าจึงยื่นคำร้องนี้ (ถ้อยคำสำนวน อันดับ 1) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว ข้อที่ว่าผู้ร้องเป็นบริวารของจำเลยหรือไม่ เป็นปัญหาในข้อเท็จจริง เมื่อฟังว่าผู้ร้อง เป็นบริวารของ จำเลยแล้ว ผลของคดีย่อมใช้บังคับถึงผู้ร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ แพ่ง มาตรา 142(1) ส่วนที่ผู้ร้องฎีกาว่า โจทก์ฟ้องขับไล่จำเลยและบริวารเกินระยะเวลาตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1375 นั้น เป็นข้อที่ไม่ได้ ว่ากล่าวกันมาแล้วในศาลล่าง ทั้งสอง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 249 วรรคหนึ่งศาลชั้นต้นสั่ง ไม่รับฎีกาของผู้ร้องทั้งห้านั้นชอบแล้วให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

เสริม บุญทรงสันติกุล · อูระ หวังอ้อมกลาง · วินัย วิมลเศรษฐ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/136/2538>